KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.7.2021 r.
COM(2021) 406 final

2021/0229 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Liban do czasu przyjęcia przez UE i Liban nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, w odniesieniu do planowanego przyjęcia decyzji dotyczącej przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Liban do momentu przyjęcia przez UE i Liban nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Układ o stowarzyszeniu

Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, (zwany dalej „Układem o stowarzyszeniu”) został podpisany w dniu 17 czerwca 2002 r. i wszedł w życie w dniu 1 kwietnia 2006 r. Układ o stowarzyszeniu stanowi podstawę prawną stosunków dwustronnych między UE a Libanem. Układ ma na celu:

– stworzenie stosownych ram dla dialogu politycznego między Stronami, umożliwiającego rozwój bliskich stosunków we wszystkich dziedzinach, które te uznają za istotne dla takiego dialogu;

– stworzenie warunków sprzyjających stopniowej liberalizacji handlu towarami, usługami i kapitałem;

– wspieranie handlu i rozwoju harmonijnych stosunków gospodarczych i społecznych między Stronami, w szczególności poprzez dialog i współpracę, w celu wspierania rozwoju i dobrobytu Libanu i jego ludności, wspierania współpracy gospodarczej, społecznej, kulturalnej, finansowej i monetarnej, promowania współpracy w innych dziedzinach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

2.2. Rada Stowarzyszenia

Układ o stowarzyszeniu ustanawia Radę Stowarzyszenia, uprawnioną do podejmowania decyzji w celu osiągnięcia celów układu w przypadkach w nim przewidzianych. Decyzje podejmowane przez Radę Stowarzyszenia są wiążące dla stron. Rada Stowarzyszenia może również wydawać zalecenia. Zgodnie z regulaminem wewnętrznym UE i Liban przewodniczą Radzie Stowarzyszenia na przemian przez okres 12 miesięcy. Rada Stowarzyszenia odbywa regularnie raz do roku posiedzenia na poziomie ministerialnym. Jeżeli strony wyrażą na to zgodę, możliwe jest zorganizowanie specjalnych sesji Rady Stowarzyszenia, na wniosek którejkolwiek ze stron.

2.3. Planowany akt Rady Stowarzyszenia

Rada Stowarzyszenia ma przyjąć decyzję w sprawie przedłużenia obowiązywania priorytetów partnerstwa UE-Liban na lata 2016–2020 do czasu przyjęcia przez UE i Liban nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów. Zgodnie z art. 10 regulaminu wewnętrznego Rady Stowarzyszenia decyzja zostanie przyjęta w drodze procedury pisemnej.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu o stowarzyszeniu w sprawie przyjęcia decyzji dotyczącej przedłużenia o dwa lata priorytetów partnerstwa UE–Liban opiera się na tekście decyzji załączonej do niniejszej decyzji.

Decyzją nr 1/2016 Rady Stowarzyszenia z 11 listopada 2016 r. UE i Liban uzgodniły priorytety partnerstwa stanowiące wytyczne dla współpracy na lata 2016–2020.

W ramach trwającego procesu odnowienia partnerstwa UE z państwami południowego sąsiedztwa oraz po przyjęciu wieloletnich ram finansowych na lata 2021-2027 oraz nowego Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej na 2021 r. planowane jest przygotowanie i przyjęcie nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów z państwami południowego sąsiedztwa, w tym z Libanem. W tych ramach oraz w celu uniknięcia luki między wygaśnięciem priorytetów partnerstwa UE–Liban a przyjęciem nowych priorytetów, w interesie Stron leży przedłużenie obecnych priorytetów partnerstwa do czasu przyjęcia nowych zaktualizowanych priorytetów partnerstwa.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[1].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Rada Stowarzyszenia jest organem ustanowionym na mocy układu, a mianowicie układu o stowarzyszeniu.

Akt, który Rada Stowarzyszenia ma przyjąć, jest aktem mającym skutki prawne. Planowany akt ma skutki prawne, ponieważ przedłuży obecne priorytety partnerstwa do czasu przyjęcia nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden

[1] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61.

z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do współpracy z państwem trzecim w ramach układu stowarzyszeniowego i europejskiej polityki sąsiedztwa.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 217 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 217 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Z uwagi na fakt, że akt Rady Stowarzyszenia zmieni okres obowiązywania priorytetów partnerstwa UE-Liban, po przyjęciu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2021/0229 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Liban do czasu przyjęcia przez UE i Liban nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Libańską, z drugiej strony został podpisany w dniu 17 czerwca 2002 r. i wszedł w życie w dniu 1 kwietnia 2006 r.[2];

(2) Priorytety partnerstwa UE–Liban zostały przyjęte przez Radę Stowarzyszenia w listopadzie 2016 r. do końca 2020 r[3].

(3) W drodze wymiany listów obie strony zgodziły się co do dalszej ważności priorytetów partnerstwa UE–Liban jako dokumentu przewodniego służącego umocnieniu ich partnerstwa do czasu przyjęcia nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów.

(4) Zgodnie z art. 76 Układu eurośródziemnomorskiego Rada Stowarzyszenia może podejmować decyzje w celu osiągnięcia celów układu.

(5) Rada Stowarzyszenia ma przyjąć decyzję w drodze procedury pisemnej w sprawie przedłużenia obowiązywania priorytetów partnerstwa do czasu przyjęcia przez UE i Liban nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów.

(6) Należy ustalić stanowisko, jakie zostanie zajęte w imieniu Unii na posiedzeniu Rady Stowarzyszenia, gdyż podjęta na nim decyzja będzie wiążąca dla Unii,

---

[2] Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, Dz.U. L 143 z 30.5.2006

[3] Decyzja Rady Stowarzyszenia UE–Liban nr 1/2016 z dnia 11 listopada 2016 r. dotycząca uzgodnienia Priorytetów partnerstwa UE–Liban; Dz.U. L 350 z 22.12.2016, s. 114.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Liban do czasu przyjęcia przez UE i Liban nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów, opiera się na projekcie decyzji Rady Stowarzyszenia UE–Liban załączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący